

กลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ¹

Language Learning Strategies and Critical Thinking Skills of English Majors of Thaksin University

ดวงแข แก้วละเอียด (Duangkae Kaewla-ia)² พัทยาธร แก้วคง (Pittayatorn Keawkong)³
ทวีศักดิ์ อนันต์เศรษฐศิริ (Thaweesak Ananestsiri)⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ 3) เปรียบเทียบความแตกต่างด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 134 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นิสิตกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ ได้จากการใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ 27 เปอร์เซนต์ จำนวน 72 คน เครื่องมือคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t -test และ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

¹ บทความนี้ปรับปรุงจากการทำวิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ เรื่อง กลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ

² นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ อาจารย์สาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

⁴ อาจารย์สาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษมีการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษ ทุกกลุ่มกลวิธี คือ การใช้กลวิธีการชดเชย กลวิธีอภิปราย กลวิธีทางสังคม กลวิธีทางอารมณ์ กลวิธีปริชาน และกลวิธีการจำตามลำดับอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตโดยรวมใช้กลวิธีการชดเชยมากที่สุดในขณะที่กลวิธีการจำมีการใช้น้อยที่สุด เช่นเดียวกันนิสิตกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำใช้กลวิธีการชดเชยมากที่สุด และกลวิธีการจำน้อยที่สุด 2) นิสิตมีการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับปานกลาง มีความสามารถในการอุปนัยมากที่สุดและความสามารถในการสังเกตรวมและพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลน้อยที่สุด นิสิตชั้นปีที่ 2 มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับปานกลาง นิสิตชั้นปีที่ 3 มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับปานกลาง และนิสิตชั้นปีที่ 4 มีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน 3) นิสิตกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงและต่ำมีการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 4) กลวิธีการชดเชย มีความสัมพันธ์กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการตีความอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลวิธีทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการยอมรับข้อตกลงเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ กลวิธีทางสังคมมีความสัมพันธ์กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการยอมรับข้อตกลงเบื้องต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการตีความ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ:

กลวิธีการเรียนรู้ภาษา ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นิสิตกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง นิสิตกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

Abstract

The objectives of this research were aimed 1) to investigate the levels and types of language learning strategies which are used by English major students 2) to investigate the levels and types of critical thinking skills which are used by English major student 3) to compare critical thinking skills used between high English proficient students and low English proficient students

and 4) to investigate the relationship between the language learning strategies and the critical thinking skills of English major students. The target group was 134 second, third and fourth year English majors at Thaksin University in the 2011 academic year. The samples were divided into two groups: 36 high English proficient students and 36 low English proficient students using the 27% technique. The research instruments were questionnaires, critical thinking test and interviews. All the data collected were analyzed by using the SPSS program for frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test and Pearson correlation coefficient.

Results revealed that 1) English major students generally applied all six language learning strategies (Memory, Cognitive, Compensation, Metacognitive, Social and Affective strategies) at a medium level of use. The majority of the students most used were Compensation strategies, while Memory strategies were the least level used. Similarly, students of high and low English proficient students employed Compensation strategies the most used and memory strategies the least frequently. 2) Students used critical thinking skills at the medium level, Induction was the highest level and observation and credibility of source was the lowest level. According to the use of critical thinking skills in each class, the second year student's critical thinking skills is at the medium level; the third year student's critical thinking skills is at the medium level and the fourth year student's critical thinking skills is at the medium level. 3) There was a significant difference between high and low English proficient students of the use of critical thinking skills at the confidence level of .01 4) Compensation strategies were correlated with Meaning at the confidence level of .05, while Social strategies were correlated with Assumption Identification at the confidence level of .01 and also were correlated with Meaning at the confidence level of .05

Key word :

Language Learning Strategies, Critical Thinking Skills, High English Proficient Students, Low English Proficient Students

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างมากสำหรับนักเรียนไทยตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับปริญญาตรี และวัยทำงาน เพราะภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารในระดับนานาชาติ ผู้เรียนมีจุดประสงค์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต ผู้วิจัยในฐานะครูสอนภาษาได้สังเกตเห็นว่าผู้เรียนแต่ละคน มีโอกาสในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากกว่าการเรียนรู้นอกห้องเรียน เนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ยังคงเคยชินกับการเรียนรู้แบบทศนคติเดิม ๆ คือ การเรียนรู้ที่ได้รับการป้อนจากผู้สอน อย่างเดียว ทำให้ผู้เรียนขาดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ดี ในขณะที่ผู้เรียนบางคนเรียนรู้ภาษา จากแหล่งบันเทิง เช่น ทีวี เพลง ข่าว และภาพยนตร์หรืออินเทอร์เน็ตเพื่อเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษา อย่างไรก็ตามผู้วิจัยจึงได้ทบทวนปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา การเรียนรู้ภาษาจะประสบความสำเร็จได้นั้น กลวิธีการเรียนรู้ภาษา เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษา ซึ่งขึ้นอยู่กับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของแต่ละบุคคลเช่นกัน เกี่ยวกับการศึกษาในเรื่องนี้ ทรงพล ศรีทราอุดม (2550 : 2 ; อ้างอิงจาก Rost and Ross, 1991) พบว่านักเรียนที่คิดเป็นและมีกลวิธีการในการทำงานจะมีแรงจูงใจในการเรียนรู้สูงและมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง ดังนั้นผู้เรียนจะมีความชำนาญในการเรียนภาษามากขึ้น ขึ้นอยู่กับการสอนและการฝึกผู้เรียนด้วยการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสม (Cohen, 1998 ; O'Malley and Chamot, 1990 ; Oxford, 1990) ซึ่ง ออกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990 : 8) ได้อธิบายว่ากลวิธีการเรียนรู้ภาษา คือ กระบวนการคิด หรือการกระทำเฉพาะอย่าง que ผู้เรียนใช้เพื่อช่วยทำให้กระบวนการเรียนรู้ง่ายขึ้น สามารถแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นทักษะสำคัญในกระบวนการเรียนการสอน การคิดอย่างมีวิจารณญาณทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองตามศักยภาพ มีอิสระ ในการคิด การสร้างสรรค์ผลงาน การแก้ปัญหา และการให้เหตุผล ซึ่ง แมกเกรเกอร์ (MacGregor, 2007 : 13 ; citing Feuerstein, 1980) ได้อธิบายว่าทักษะการคิดเป็นทักษะที่สามารถสอนได้โดยตรงและผู้เรียนสามารถนำทักษะนี้ไปใช้ได้ตลอดชีวิต

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนและพัฒนากการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาระดับการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างด้านทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตที่มี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมี

วิจารณญาณของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

ความหมายของกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

มีผู้ให้ความหมายของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไว้มากมายพอจะสรุปได้ดังนี้ กลวิธีการเรียนรู้ภาษา คือ กระบวนการคิด การวางแผน หรือการกระทำเฉพาะที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น สนุกสนานมากขึ้น และสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง (Oxford. 1990 : 8 ; Stern. 1992 : 261 ; Cohen. 1998).

การวิจัยครั้งนี้ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามแนวคิดของ ออกซ์ฟอร์ด (Oxford. 1990) โดย Oxford ได้แบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาเป็น 2 ประเภท คือ กลวิธีทางตรง (Direct Strategies) ได้แก่ กลวิธีการจำ (Memory strategies) กลวิธีอภิปราย (Cognitive Strategies) กลวิธีการชดเชย (Compensation Strategies) และกลวิธีทางอ้อม (Indirect Strategies) ได้แก่ กลวิธีปริชาน (Metacognitive Strategies) กลวิธีทางอารมณ์ (Affective Strategies) และกลวิธีทางสังคม (Social strategies)

ความหมายของทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

มีผู้ให้ความหมายของทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณไว้มากมายพอจะสรุปได้ดังนี้ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คือ ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล การดำเนินกิจกรรมอย่างมีวัตถุประสงค์ โดยใช้กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลและไตร่ตรองอย่างรอบคอบ เพื่อช่วยในการ

แยกแยะข้อมูลและช่วยในการตัดสินใจ (กรมสุขภาพจิต. 2545 ; Ennis. 1985 ; Beyer. 1990 ; Paul and Willson. 1995 ; Hedges. 1991)

การวิจัยครั้งนี้ใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดของ เอนนิส (Ennis. 1985) โดย Ennis ได้แบ่งประเภทของทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านนิรนัย (Deduction) ด้านการตีความ (Meaning) ด้านการระบุข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption identification) ด้านการสังเกตและความสามารถในการพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล (Observation and Credibility) และด้านอุปนัย (Induction)

วิธีวิจัย

กลุ่มเป้าหมายและกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นิสิตชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2554 จำนวนทั้งหมด 134 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดจากการใช้เทคนิค 27% ของฮิวส์ (Hughes. 1989) เพื่อให้ได้นิสิตกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จำนวน 36 คน และนิสิตกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ Strategy Inventory for Language Learning (SILL), Version 7.0 ซึ่งพัฒนาโดย Oxford (1990) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา จำนวน 50 ข้อ Cornell Critical Thinking Tests แบบทดสอบการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 52 ข้อ ซึ่งพัฒนาโดย เอนนิส, มิลล์แมน และ ทอมโก (Ennis, Millman and Tomko. 2005) และแบบสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้รับข้อมูลจากผลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถาม และจากการทำแบบทดสอบของนิสิต

วิธีการเก็บข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามและแบบทดสอบไปอธิบาย และชี้แจงให้นิสิตเข้าใจขั้นตอนการประเมินและการตอบคำถามอย่างละเอียดใช้เวลา 50 นาที และแบบทดสอบ

ใช้เวลา 50 นาทีเช่นกัน สำหรับแบบสัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษจำนวน 6 คน โดยใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงจากกลุ่มเป้าหมายคือ นิสิตชั้นปีที่ 2 ชั้น ปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และนิสิตจากกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และนิสิตจากกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าสถิติด้วยวิธี t-test และการหาค่าความสัมพันธ์โดยวิธีการของ Pearson correlation coefficient

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

1. คำถามการวิจัยข้อที่ 1 นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอย่างไร และ ใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษากลวิธีใดมากที่สุดและน้อยที่สุด

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ (134 คน)

กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ระดับการใช้		
	$\bar{X}$	S.D.	หมายถึง
กลวิธีการจดจำ	3.42	.51	ระดับปานกลาง
กลวิธีอภิปราย	3.41	.50	ระดับปานกลาง
กลวิธีทางสังคม	3.36	.57	ระดับปานกลาง
กลวิธีทางอารมณ์	3.23	.56	ระดับปานกลาง
กลวิธีปริชาน	3.18	.45	ระดับปานกลาง
กลวิธีการจำ	3.17	.47	ระดับปานกลาง
รวม	3.29	.39	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 1 แสดงว่านิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ โดยรวมมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.29$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับดังนี้ นิสิตใช้กลวิธีการจดจำมากที่สุด ($M = 3.42$) ตามด้วย

กลวิธีอภิปราย (M = 3.41) กลวิธีทางสังคม (M = 3.36) กลวิธีทางอารมณ์ (M = 3.23) กลวิธีปริชาน (M = 3.18) และกลวิธีการจำ (M = 3.17) ซึ่งเป็นกลวิธีที่นิสิตใช้น้อยที่สุด

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (76 คน)

กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	กลุ่ม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการใช้	t	Sig. (2-tailed)
กลวิธีการชดเชย	สูง	3.67	.55	สูงปานกลาง	1.93	.062
	ต่ำ	3.38	.45			
กลวิธีอภิปราย	สูง	3.63	.57	สูงปานกลาง	3.24**	.003
	ต่ำ	3.29	.37			
กลวิธีทางสังคม	สูง	3.26	.55	ปานกลาง	-	-
	ต่ำ	3.26	.55			
กลวิธีทางอารมณ์	สูง	3.33	.83	ปานกลาง	.37	.708
	ต่ำ	3.27	.63			
กลวิธีปริชาน	สูง	3.35	.44	ปานกลาง	2.50*	.017
	ต่ำ	3.05	.52			
กลวิธีการจำ	สูง	3.27	.53	ปานกลาง	1.81	.078
	ต่ำ	3.04	.45			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้กลวิธีการชดเชย และกลวิธีอภิปราย อยู่ในระดับสูง กลวิธีการเรียนรู้ภาษาด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียน

ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน นอกจากนี้พบว่า กลวิธีอภิปรายมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ กลวิธีปริชานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. คำถามการวิจัยข้อที่ 2 นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษมีการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อยู่ในระดับใด

ตารางที่ 3 ระดับการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ทักษะการคิดอย่าง มีวิจารณญาณ	ระดับชั้นปี								
	ปี 2		ระดับการใช้	ปี 3		ระดับการใช้	ปี 4		ระดับการใช้
	$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.	
การนิรนัย	5.09	1.76	ปานกลาง	3.95	1.59	ปานกลาง	6.28	1.93	ปานกลาง
การตีความ	5.95	1.54	ปานกลาง	4.68	1.99	ปานกลาง	4.19	1.82	ปานกลาง
การสังเกตฯ	1.65	.97	ปานกลาง	1.31	.96	ต่ำ	1.36	.83	ปานกลาง
การอุปนัย	7.30	1.98	ปานกลาง	6.26	1.71	ปานกลาง	7.36	1.76	ปานกลาง
การระบุข้อตกลงเบื้องต้น	4.14	1.85	ปานกลาง	2.84	1.42	ต่ำ	3.45	1.55	ปานกลาง
รวม	24.14	8.10	ปานกลาง	19.04	7.67	ปานกลาง	22.64	7.89	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 แสดงว่านิสิตมีการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับปานกลาง โดยนิสิตมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการนิรนัยมากที่สุด และมีการใช้ทักษะ การคิดอย่างมี วิจารณญาณด้านการสังเกตและความสามารถในการพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลน้อย ที่สุด โดยที่นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 โดยรวมนั้นมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับปานกลาง

3. คำถามการวิจัยข้อที่ 3 ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลต่อการใช้ทักษะ การคิดอย่างมีวิจารณญาณอย่างไร

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิต
กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ทักษะการคิดอย่างมี วิจารณญาณ	กลุ่ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
การนิรนัย	สูง	6.14	1.63	2.43*	.020
	ต่ำ	5.11	2.02		
การตีความ	สูง	5.77	1.95	2.79**	.008
	ต่ำ	4.41	1.71		
การสังเกตฯ	สูง	1.63	.89	2.46*	.019
	ต่ำ	1.19	.85		
การอุปนัย	สูง	7.83	1.69	3.07**	.004
	ต่ำ	6.75	1.50		
การระบุข้อตกลงเบื้องต้น	สูง	3.88	1.59	2.82**	.008
	ต่ำ	2.75	1.66		
รวม	สูง	25.25	.73	5.67**	.000
	ต่ำ	20.21	.63		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 ผลการศึกษา พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ด้านนิรนัย ด้านการตีความ ด้านการระบุข้อตกลงเบื้องต้น ด้านการสังเกตและความสามารถในการพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล และด้านอุปนัย โดยรวมแตกต่างกัน โดยทั้งสองกลุ่มมีความสามารถด้านอุปนัยมากที่สุด และด้านการสังเกตและความสามารถในการพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลน้อยที่สุด

4. คำถามการวิจัยข้อที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ

กลวิธีการเรียนรู้ภาษา	ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ				
	การนิรนัย	การตีความ	การสังเกตๆ	การอุปนัย	การระบุข้อตกลงเบื้องต้น
กลวิธีการจำ	-.060	.005	.012	.056	.131
กลวิธีปริชาน	-.027	.090	.135	-.019	.148
กลวิธีการชดเชย	.016	.213*	-.100	.030	.009
กลวิธีอภิปริชาน	-.040	.124	.008	-.018	.094
กลวิธีทางอารมณ์	.020	.001	-.097	.018	.173*
กลวิธีทางสังคม	.073	.208*	-.053	.094	.235**

** Correlation is significant at the .01 level

* Correlation is significant at the .05 level

จากตารางที่ 5 แสดงว่ากลวิธีการเรียนรู้ภาษามีความสัมพันธ์กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในบางกลวิธีการเรียนรู้ และบางด้านของทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

1. กลวิธีการชดเชยมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการตีความ ($r = .213, p < .05$)
2. กลวิธีทางอารมณ์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการระบุข้อตกลงเบื้องต้น ($r = .173, p < .05$)

3. กลวิธีทางสังคมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 2 ด้าน คือ ด้านการระบุข้อตกลงเบื้องต้น ($r = .253, p < .01$) และด้านการตีความ ($r = .208, p < .05$)

สรุปผลและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า

1. การใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยทักษิณโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ใช้สูงที่สุด คือ กลวิธีการชดเชย ตามด้วยกลวิธีอภิปราย กลวิธีทางสังคม กลวิธีทางอารมณ์ กลวิธีปริชาน และใช้กลวิธีการจำต่ำที่สุดตามลำดับ และผลการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นฤมล โคตรสมบัติ (2546) ซึ่งงานวิจัยพบว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยรวมแล้วอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน นอกจากนี้ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ละออง จันทรพรแสวง (2549) ซึ่งพบว่านักเรียนในกลุ่มสูงมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยเฉลี่ยทุกด้านน้อยกว่านักเรียนในกลุ่มต่ำ ดังนั้นผลการศึกษาสรุปได้ว่ากลวิธีการเรียนรู้ภาษาคือเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่ง ออกซ์ฟอร์ด (Oxford, 1990 : 11) ได้สนับสนุนว่าผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาประเภทใดขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ใช้ จุดประสงค์ การแก้ปัญหา เช่น ผู้เรียนใช้วิธีการใดเพื่อให้เข้าใจบทความภาษาต่างประเทศ ใช้กลวิธีทางอารมณ์ เพื่อให้เกิดความผ่อนคลายและเกิดความเชื่อมั่นในการเรียนรู้มากขึ้น

2. การใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ พบว่า นิสิตมีการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับปานกลาง โดยนิสิตมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการนิรนัยมากที่สุด และมีการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการสังเกตและความสามารถในการพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลน้อยที่สุด โดยที่นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 โดยรวมนั้นมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับปานกลาง ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฌรัน มุสิกบุญเลิศ (2550 : 131) ที่

ศึกษาพบว่านิสิตระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยในจังหวัดนครปฐมส่วนใหญ่มีคะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณในระดับปานกลางเช่นกัน

3. เพื่อเปรียบเทียบการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำพบว่า ความแตกต่างระหว่างระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นิสิตมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ด้านนิรนัย ด้านการตีความ ด้านการระบุข้อตกลงเบื้องต้น ด้านการสังเกตและความสามารถในการพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล และด้านอุปนัย โดยรวมแตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษานักวิจัยหลาย ๆ ท่าน อาทิ งานวิจัยของ ครุณี บุญวิก (2543), เมทินี วงศ์วานิช รัมภาภรณ์ (Methinee Wongwanich Rumpagaporn, 2007) และ อับดุลลา, อัลซาดิเยน และยี (Abdullah, Alzaidiyeen and Yee. 2010 : 73) แม้งานวิจัยจะศึกษาผลการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณจากตัวแปรที่หลากหลาย ผลการวิเคราะห์ก็มีความสอดคล้องกันคือ นักเรียนมีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณที่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ จำแนกได้ดังนี้

4.1 กลวิธีการจดจำมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการตีความ ($r = .213, p < .05$)

4.2 กลวิธีทางอารมณ์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้านการระบุข้อตกลงเบื้องต้น ($r = .173, p < .05$)

4.3 กลวิธีทางสังคมมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 2 ด้าน คือ ด้านการระบุข้อตกลงเบื้องต้น ($r = .253, p < .01$) และด้านการตีความ ($r = .208, p < .05$)

ผลจากการวิเคราะห์โดยรวมสามารถสรุปได้ว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษา มีความสัมพันธ์กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในบางกลวิธีการเรียนรู้ และบางด้านของทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเท่านั้น ซึ่งผลการวิจัยได้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิกูเปอร์, ฟาร์ซานี และ นาซิริ (Nikoopour, Farsani and Nasiri. 2011) พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างกลวิธีทางตรงและกลวิธีทางอ้อม เช่น กลวิธีปริชาน กลวิธีอภิปริชาน และกลวิธีทางสังคมมีความสัมพันธ์กับทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ขณะที่กลวิธีการจำ กลวิธีการจดจำ และกลวิธีทางอารมณ์ไม่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์

ดังนั้นผลการศึกษานี้สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนจะประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา นักเรียนควรมีความสามารถในทักษะการคิด การแก้ปัญหา และสามารถปรับปรุงข้อผิดพลาดของตนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สอนควรฝึกให้นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพราะทักษะดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือนักเรียนในการพัฒนาเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นิสิตใช้กลวิธีการจดจำมากที่สุด เพราะกลวิธีการเรียนรู้ภาษานี้สามารถช่วยให้นักศึกษาสามารถแก้ไขปัญหาในการเรียนภาษาและการสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น แต่นิสิตควรตระหนักด้วยว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษาวิธีอื่น ๆ นั้นเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาเช่นเดียวกัน นอกจากนี้นิสิตควรฝึกฝนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณในแต่ละด้านเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อใช้ความสามารถดังกล่าวควบคู่กับการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ผู้สอนภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ ควรมีการเชื่อมโยงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณเข้าสู่กิจกรรมการเรียนการสอน และแนะแนวทางให้นักเรียนเข้าใจและเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาให้มากขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนควรเน้นกระบวนการโดยให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมมากกว่าการเรียนรู้จากผู้สอนฝ่ายเดียว โดยผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเชื่อมโยงกับประสบการณ์จริงหรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหาจริงมาให้นักเรียนฝึกการคิดวิเคราะห์ เช่น ฝึกการคิดเป็นกลุ่ม เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และฝึกให้นักเรียนตอบคำถามในเชิงเหตุผล เพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น นักเรียนระดับมัธยมศึกษา และนักเรียนระดับอาชีวศึกษา

2. ควรศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนิสิตระดับอุดมศึกษา กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น เพศ สาขาวิชาอื่น ๆ ลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

3. เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา และแบบทดสอบทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้งานวิจัยได้รับข้อมูลที่น่าสนใจมากขึ้น ควรใช้เครื่องมือวิจัยอื่น ๆ เช่น การสังเกต และแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

4. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนรู้ภาษากับการทักษะการคิดด้านอื่น ๆ ที่น่าสนใจ เช่น ด้านการคิดสร้างสรรค์ ด้านการคิดสังเคราะห์ ฯลฯ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณมีส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ นิสิตพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา และการตัดสินใจ นอกจากนี้ผู้สอนภาษาอังกฤษ ควรจะสอนกลวิธีการเรียนรู้ภาษาและทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณควบคู่กับกิจกรรมการเรียน การสอน

บรรณานุกรม

กรมส่งเสริมสุขภาพจิต. (2545). รายงานการวิจัยเกี่ยวกับการทดสอบการพัฒนาทักษะชีวิตและการฝึกอบรมทักษะชีวิตในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : กรมฯ.

ณรินทร์ มฤตบุญเลิศ. (2550). ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ความสามารถในการคิดเชิงวิจารณญาณ และคุณลักษณะที่เอื้อต่อการวิจัยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ครุณี บุญวิก. (2543). การศึกษาปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทรงพล ศรีทหาอุดม. (2550). การสำรวจการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยมหิดล. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.

- นฤมล โคตรสมบัติ. (2546). กรณีศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อใช้ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.
วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ละออง จันท์พราวแสง. (2549). กลวิธีในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีพร้อมพรรณวิทยา. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Abdullah, A. G. K., Alzaidiyeen, N. J. & Yee, N. M. (2010). "The practices of critical thinking component and its impact in Malaysian nurses health education," International Education Studies. 3(1), 73 - 82. Retrieved November 19, 2010, from <http://www.ccsenet.org/ies>
- Bayer, B. R. (1990). "What philosophy offers to the teaching of thinking," Educational Leadership. 47(5), 55 - 60.
- Cohen, J. (1988). Statistical power analysis for the behavioral sciences. Hillsdale, NJ : Erlbaum.
- Ennis, R. H. (1985). "A logical basis for measuring critical thinking skills," Educational Leadership. 43(2), 44 - 48.
- Ennis, R.H., Millman, J. & Tomko, T.N. (2005). Cornell Critical Thinking Tests Level X and Level Z Manual. Pacific Grove, CA : Midwest.
- Feuerstein, R. (1980). Instrumental enrichment: An intervention programme for cognitive modifiability. Baltimore: University Park Press.
- Hedges, L.E. (1991). Helping students develop thinking skills through the problem-solving approach to teaching. Ohio : The Ohio State University.
- Hughes, A. (1989). Testing for language teachers. Cambridge : Cambridge University Press.
- Magno, C. (2010). "Korean students' language learning strategies and years of studying English as predictors of proficiency in English," TESOL Journal. 2, 39 – 61. Retrieved May 8, 2010, from <http://www.tesol-journal.com>
- McGregor, D. (2007). Developing thinking, developing learning. New York : McGraw-Hill House.

- Methinee Wongwanich Rumpagaporn. (2007). Students' critical thinking skills attitudes to ICT and perceptions of ICT classroom learning environment under the ICT schools pilots project in Thailand. Doctoral dissertation Doctor of Education. Australia : University of Adelaide.
- Nikoopour, J., Farsani, M. A. & Nasiri, M. (2011). "On the relationship between critical thinking and language learning strategies among Iranian EFL learners," Journal of Technology & Education. 5(3), 195 - 200. Retrieved March, 5, 2012, from <http://www.sid.ir/en/VEWSSID/J-pdf/129120110303.pdf>
- O' Malley, J. M. & Chamot, A. U. (1990). Learning strategies in second language acquisition. Cambridge : Cambridge University Press.
- Oxford, R. L. (1990). Language learning strategies: What every teacher should know. USA : Heinle & Heinle.
- Paul, R. & Willson, J. (1995). "Critical thinking: Identifying the targets," In Paul, R. (Ed), Critical thinking: How to prepare students for a rapidly changing world. Santa Rosa, CA : Foundation of critical thinking.
- Rost, M., & Ross, S. (1991). "Learner strategies in interaction : Typology and teachability" Language Learning. 41(2), 235 - 273.
- Stern, H.H. (1992). Issues and options in language teaching. Oxford : Oxford University Press.